

Svar (9/11 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Assurandør-Societetet, som har oplyst følgende:

Forsikringsselskaberne råder ikke over oplysninger, der viser, at der er forskelle mellem udlændinge og danskere med hensyn til antal anmeldte forsikringsskader henholdsvis sager om forsikringssvig.

Forsikringsselskaberne har erfaring for, at der inden for geografisk afgrænsede områder i relation til de to nævnte forhold kan forekomme endog betydelige afvigelser fra landsgennemsnittet. Selskaberne registrerer imidlertid ikke, om der i sådanne tilfælde er en relation mellem antallet af udlændinge i det pågældende område og forekomsten af skader henholdsvis sager om forsikringssvig.

Spm. nr. S 387

Til socialministeren (7/11 95) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til, at Folketinget omgående får tilstrækkeligt og fyldestgørende statistisk materiale om antallet af personer, som venter på en plejehjemsplads?«

Begrundelse

Den belejligt opblussede debat om de ældres forhold har efterladt spørgsmålet om, hvor mange det er, vi taler om. Det har ikke umiddelbart været muligt at finde tilstrækkeligt med statistisk materiale om behovet for plejehjemspladser.

Statistikkerne bedes opdelt på de forskellige former for boliger, plejehjem, ældreboliger osv. samt opdelt på de enkelte kommuner.

Samtidig bedes det oplyst, hvilke kriterier der ligger til grund for statistikken. F.eks. er det interessant at få belyst, hvem der bestemmer, om man kan komme på en venteliste, og om kriterierne for at komme på venteliste er objektive.

Svar (15/11 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Ventelister til f.eks. plejehjemspladser er ingen god indikator for omfanget af de udækkede behov på ældreområdet.

Forskelle mellem kommuner med hensyn til ventelisternes længde er således ikke nødvendigvis udtryk for forskelle med hensyn til at opfylde givne behov for pleje og omsorg.

En undersøgelse fra slutningen af 1980'erne viste, at det stort set var umuligt ud fra kommunernes ventelister til plejehjem at danne et pålideligt billede af antallet af personer, der havde behov for og ventede på en plejehjemsplads. Det skyldtes, at kommunernes kriterier for visitation til plejehjem og deres praksis omkring at føre ventelister var forskellige.

Ud af de eksisterende ventelister er det samtidig umuligt at se, om visitationen til plejehjem er begrundet i en objektiv tilstand hos den enkelte eller i fraværet af alternative boligformer og plejemuligheder i kommunen.

Selv hvis der på landsplan indførtes fælles regler for visitering til og forvaltning af sådanne ventelister – hvilket ville være et væsentligt indgreb i kommunernes ret til selv at udvikle de mest optimale løsninger på området – ville der stadig være en betydelig fejlmargen i en sådan statistik, idet det er vanskeligt objektivt at opgøre, hvornår der foreligger et behov og til hvilke foranstaltninger – f.eks. plejehjem – fremfor en kombination af daghjem og hjemmehjælp eller ligefrem døgnberedskab i eget hjem.

På den baggrund mener jeg ikke, at der er grundlag for at etablere en særlig landsdækkende statistik på dette område.

Jeg skal i den forbindelse henvise til, at kommunalbestyrelserne ved lov nr. 386/1995 om ændring af de kommunale styrelseslove m.v. fremover har pligt til at oplyse kommunens borgere om indholdet og omfanget af de væsentligste kommunale ydelser – samt at redegøre for kommunalbestyrelsens målsætning på de pågældende områder (jf. den kommunale styrelseslov § 62 og lov om Københavns Kommunes styrelse § 49 a). Disse serviceinformationer vil kunne indeholde oplysninger om ventetider og ventelister til plejeboliger samt kriterierne for at få en plejebolig i den enkelte kommune.

Jeg skal endvidere henvise til, at *Det Sociale Informations- og Analysesystem* indeholder oplysninger om kommunalbestyrelsernes indberetninger – november 1994 – om ventelister og